

**pămîntu-mbrățișării
noastre**

în fulgerul acclciaș secunde
ținem pe umeri rînd pe
rînd în loc de capete
pămilitul bătut în relicfu-
mbrățișării noastre

Uneori te mai gîndesti la mine și-
atunci îmi pierd memoria și nu știu
unde și de ce-am plecat uneori mă
mai gîndesc la tine și-atunci o
vînă-albastră în eîmplă ți se
sparge uneori te mai gîndești la
mine și-atunci cînd iarna vine cad
în fînrînile-nghețate uneori mă mai
gîndesc la tine și-atunci plesnesc
oglinzile în întunericul odăii talc
uneori te mai gîndești la mine și-
atunci în jurul unui bloc de piatra
mă simt ui) nor de sînge-n mîini cu
daltă uneori mă mai gîndesc la tine
și-atunci ți se preface mîna-n
scrum cuvintele pe pagini singure
se scriu există cinema ce nu poate
să-ndure să ne gîndim unul la altul